

K. 513 / 706.
Magy. Kirás októb. 25. 1859.

Nehézülhetsz rám, édes jó barátom, hogy lelkes felhívásod,
ra egy oly szeremséllenség iránt, mely minden prote,
stánsz, minden magyart fájvatlanságon érdekel, megérte
nem is változtam. Átidd el, kedves barátom, ha van
valaki, kire ama fremvú hírv megdöbbenőleg hatott,
én voltam az; ha lehetőségemben állna — elme műveim,
mel-akkarmely célra áldozni, a szigeti megkérőszult
egyház, iskola lenne az első, melyen csekély áldozatom
mal habár egy porstennyeit segíteni sietszék; s ha va,
laki felhívásának eleget tenni édes kötelességemül
ismerném: a tied volna az. De engem a fatum le,
láncokba tart — mindennek vége! Hagyjuk ezt.

A San Juan féle fordítás nem tudom már
milyen. Nincs meg irataim közt. Ha te nem tar,
tod magyon vadnak, ám köröld. Szeretnem volna
— ha az idő engedne — újra átírni, felétek hogy sü,
lestensig fordulhat benne elő. Áronban mindegy:
ne engem nézz, hanem vállalatod becsis tekintsd,
ha ezt nem csökkenti, legyen a te akaratod
szerint.

Ezen kívül nincs is nálam semmi, — de még
egy forgács sincs, a mi egész, vagy oly önálló sa,
rab volna, hogy köröltetsek. Csontka-bonka törek
az van sok. De mit ér! Voha sem lesz azok,
ból egész. —

Holnap talán magam is feltrádlólok a
Karinckj-ünnepre. Jobb szerettem volna itt
ülni — a sötétben — de nagyon rámentek, nem lehet
maradnom. Mily jó lett volna ott találkozn,
munk s együtt virrazónánk körövre! Igaz, hogy
még hozzáátok messze a vasut, de már is köze,
lebb, mint pár év előtt. Lőj el egyszer: hisz Pestet

is csak kell már látnod valaha. Ez kisebb szünidőn
is megtörténhetnék.

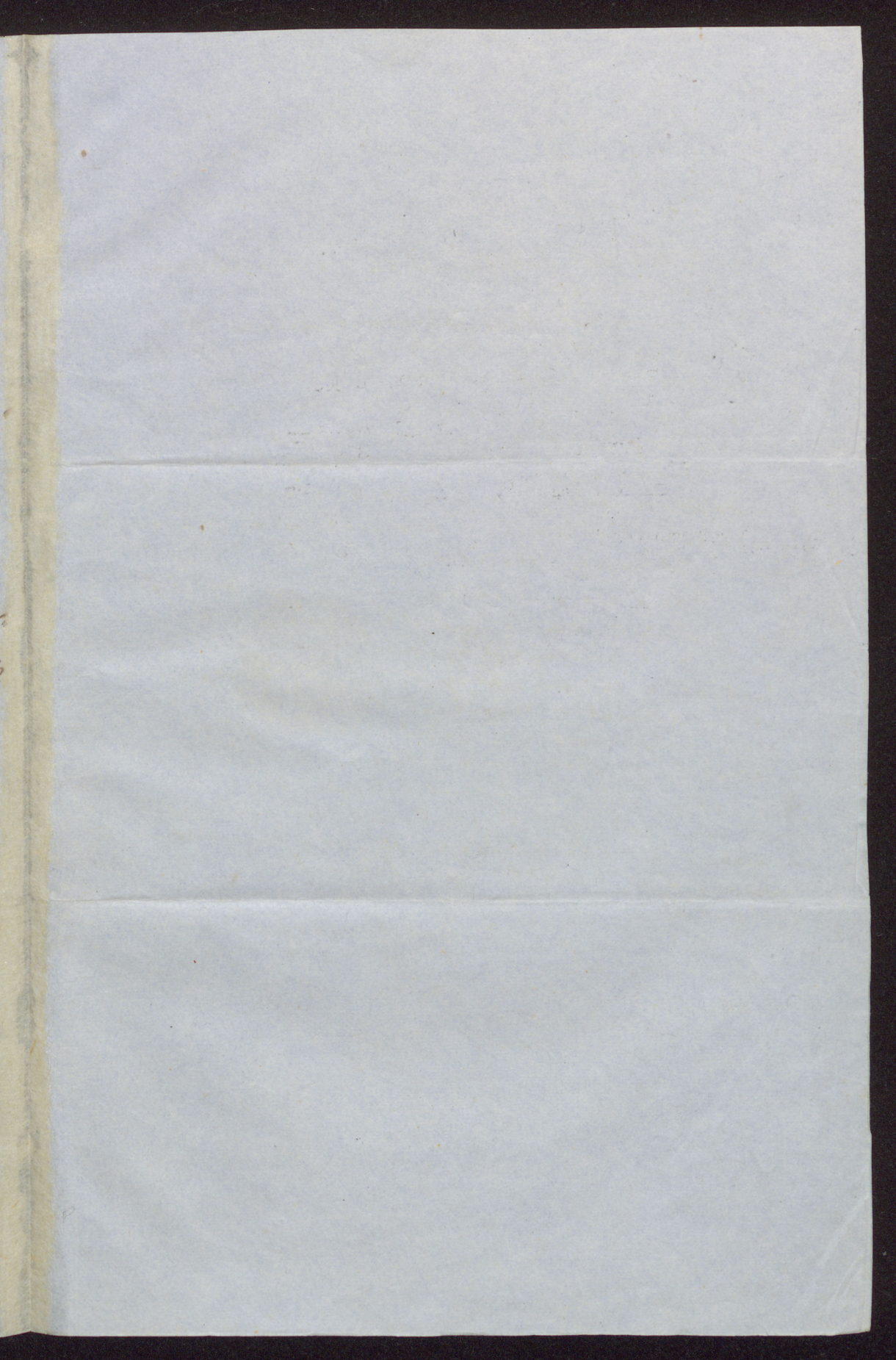
Losonczyval közelebb nem békéltem: de ő nem
fog elmaradni. Örökifjú kedély... bíjja. Szilágyi Sándor
nagyban kecsül - Bánfi Károly. Nábó Károly soha
kapott semmi levelet: Mentavis nem az az ember hogy az
ilyenekre ügyeljen. Ő a megkeszesült jószág - egy kis ártat,
han nabitrával vegyülve, - de sem maga^{na} levelezni, sem
a máséval gondolni, nem termőreke. Hanem Károly bíró,
nyosan csinál valamit. Ő még csak jövő Augustusban
fogtalja el anyedi tanzókat.

É fordulatok időkben fordulunk mi is - lefele.
Vagy fordulunk, a mint a szélfü, mint a szélkakas. For-
dulunk, mint pelesnye a nyárson, mindig sültenebb ol-
dalunkkal a szél felé, hogy süljön meg az is. Fordulunk
mint búraprémek a rostában: fölül a gar; mint ördög-
motolla, mely sehová sem halad; mint a "jó-ido-malma"
igy öszszel; mondjak-e még többet?

Hogy kin L. schubertikalódott, az az időnek épen
semmi nemű jelensége. Régen keresik már Mikulás helyére
az embert, ki többoldabulag képzett, nem compromittalt, &c
legyen, - s ilyen találják Lajos barátunkban. Mik. ajánlot,
s a leginkább. -

Kedves nődet - családoddal - szákszor üdvözölöm, his
fiadat (ha még többinca?!) csókold meg most egymax az én
nevemben, s mondjad neki, legyen oly szerb ember, mint az
apja. Vedd forró ölelésemet és mindenkorri benső ba,
rasságom nyilatkozását.

igaz híved
Arany

[Handwritten flourish]

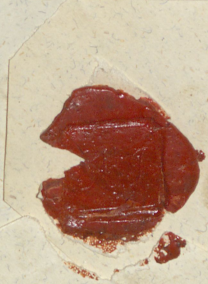
K 513/706

Tekintetes Izvilágyi Iseván m. t.
akad. tag és ref. tanár úrnak
tiszteltetéssel.

Debrecennek

Máramaros - Iziget.

706

638

52 25